

رساله پوئس رسول به تیتوس

معرفی رساله

تیتوس یک مسیحی غیر یهودی، جوان فعال، وفادار و مورد اعتماد کامل پوئس رسول بود. پوئس رسول اکثراً مسئولیت‌های سنگین را به دوش تیتوس می‌گذاشت.

در زمانیکه تیتوس رهبری کلیسای کریت را به عهده داشت، پوئس رسول این نامه را به او می‌نویسد. پوئس در این نامه وظیفه یک رهبر خوب مسیحی را به تیتوس شرح می‌دهد. پوئس او را مؤظف می‌سازد تا به مسیحیان آنجا بیاموزد که چون با ایمان آوردن به عیسی مسیح از گناه آزاد شدند، لازم است که این آزادی در زندگی عملی مسیحی شان نیز دیده شود.

فهرست موضوعها:

مقدمه: فصل ۱: ۱ - ۴

مسئولان کلیسا: فصل ۱: ۵ - ۱۶

وظایف مسئولین مختلف در کلیسا: فصل ۲

نصیحت و هوشدار: فصل ۳: ۱ - ۱۱

خاتمه: فصل ۳: ۱۲ - ۱۵

۱ این رساله از طرف پوئس، بنده خدا و رسول عیسی مسیح است. من وظیفه یافتم که ایمان برگزیدگان خدا را تقویت کنم و حقیقتی را که با خداشناسی یکی است، بیان نمایم. ^۲ این حقیقت بر اساس امید به زندگی ابدی است. خدا که هرگز دروغ نمی‌گوید، در ازل وعده آن زندگی را به ما داد ^۳ و در زمان معین آن وعده در پیامی که اعلام آن به امر نجات‌دهنده ما خدا، به من سپرده شد، آشکار شد. ^۴ به تیتوس فرزند حقیقی‌ام که هر دوی ما در یک ایمان شریک

هستیم، از طرف خدای پدر و مسیح عیسی نجات دهنده ما به تو فیض و سلامتی باد.

کار تیتوس در کریت

^۵ تو را برای این در جزیره کریت گذاشتم تا کارهای باقی مانده را سر و سامان دهی و چنانکه شخصاً به تو امر کردم، رهبرانی برای کلیساها در هر شهر تعیین کنی. ^۶ رهبران باید اشخاص بی عیب و بی آرایش و صاحب یک زن و دارای فرزندان با ایمانی باشند که نتوان آن‌ها را به هرزگی و سرکشی ملامت ساخت. ^۷ زیرا رهبر کلیسا چون مسئول کار خداست باید بی عیب باشد، نه خودخواه، نه تندخو، نه مست باده، نه جنگجو و نه پول پرست. ^۸ بلکه باید مهمان نواز، نیکخواه، روشن بین، عادل، پاک و خویشان دار باشد. ^۹ باید به پیامی که قابل اعتماد و با تعالیم صحیح یکی است، محکم بچسپد تا بتواند دیگران را با تعلیمی درست و صحیح تشویق کرده و مخالفان را جواب دندان شکن بدهد.

معلمین گمراه کننده

^{۱۰} زیرا مردان سرکش، پرگویی و گمراه کننده بسیارند. این اشخاص مخصوصاً در بین نوایمانان یهودی نژاد پیدا می شوند. ^{۱۱} لازم است که زبان آن‌ها بسته شود، زیرا به خاطر به دست آوردن سودهای ننگ آور، با تعلیم چیزهایی که نباید آن‌ها را تعلیم داد، خانواده‌ها را تباه می سازند. ^{۱۲} یکی از انبیای کریتی که یک نفر از خود آنهاست گفت: «اهالی کریت همیشه دروغگو و حیوان‌های پلید، پُرخور و تنبلی هستند.» ^{۱۳} این درست است. به این دلیل آن‌ها را سخت سرزنش کن تا در ایمان سالم باشند ^{۱۴} و به افسانه‌های یهود و احکام مردمانی که حقیقت را رد کرده اند گوش ندهند. ^{۱۵} برای پاکان همه چیز پاک است، اما برای کسانی که آلوده و بی ایمان هستند، هیچ چیز پاک نیست. زیرا هم افکارشان و هم وجدان شان آلوده است. ^{۱۶} ادعا دارند که خدا را می شناسند، اما اعمال شان این ادعا را رد می کند. آن‌ها نفرت انگیز و نافرمانند و برای انجام کار نیک کاملاً بی فایده هستند.

۲^۱ اما تو، مطالبی را که مطابق تعالیم صحیح است به آن‌ها بگو. ^۲ به پیر مردان امر کن که خویشتندار و سنگین، روشن بین و در ایمان و محبت و پایداری سالم و قوی باشند. ^۳ هم چنین به پیر زنان امر کن که رفتاری خدایسند داشته باشند و غیبت نکنند و اسیر شراب نباشند، بلکه آنچه را که نیکوست تعلیم دهند. ^۴ تا زنان جوان را تربیت کنند که شوهر و فرزندان خود را دوست بدارند. ^۵ و روشن بین، پاک دامن، خانه دار، مهربان و مطیع شوهران خود باشند تا هیچ کس از پیام خدا بدگویی نکند. ^۶ همچنین به مردان جوان اصرار کن که روشن بین باشند. ^۷ زندگی تو در هر مورد باید نمونه‌ای از اعمال نیک باشد و در تعلیم خود صمیمی و با وفا باش. ^۸ طوری سخن بگو که مورد انتقاد واقع نشوی تا دشمنان ما از اینکه دلیلی برای بدگویی از ما نمی‌یابند، شرمسار گردند. ^۹ به غلامان بگو که در هر امر مطیع اربابان خود باشند و بدون جر و بحث، ایشان را راضی سازند. ^{۱۰} و دزدی نکنند بلکه کاملاً امین باشند تا با اعمال نیکوی خود بتوانند به شهرت و جلال کلام نجات‌دهنده ما خدا، بیفزایند.

۱۱^۱ زیرا فیض خدا ظاهر شده و نجات را در برابر همه قرار داده است ^{۱۲} و به ما می‌آموزد که راه‌های شرارت‌آمیز و شهوات دنیوی را ترک کرده و با روشن بینی و عدالت و خداترسی در این دنیا زندگی کنیم. ^{۱۳} و در عین حال، در انتظار امید متبارک خود، یعنی ظهور پُرشکوه خدای بزرگ و نجات‌دهنده ما عیسی مسیح باشیم. ^{۱۴} او جان خود را در راه ما داد تا ما را از هرگونه شرارت آزاد سازد و ما را قومی پاک بگرداند که فقط به خودش تعلق داشته و علاقه به نیکوکاری داشته باشیم.

۱۵^۱ درباره این مطالب سخن بگو و وقتی شنودگان را دلگرم می‌سازی و یا سرزنش می‌کنی، از تمام اختیارات خود استفاده کن. اجازه نده کسی تو را حقیر بشمارد.

^۳ به آن‌ها خاطر نشان ساز که مَطیع حکمرانان و اولیاء امور بوده و از آن‌ها اطاعت کنند و برای انجام هرگونه نیکوکاری آماده باشند. ^۲ به آن‌ها بگو که از هیچ کس بدگویی نکنند و از مجادله دوری جسته، ملایم و آرام باشند. با تمام مردم کاملاً مؤدب و فروتن باشند، ^۳ زیرا خود ما هم زمانی نادان و نافرمان و گمراه و بردگان انواع شهوات و عیاشی بودیم و روزهای خود را به کینه‌جویی و حسادت می‌گذرانیدیم. دیگران از ما نفرت داشتند و ما از آن‌ها متنفر بودیم، ^۴ اما هنگامی که مِهر و محبت نجات‌دهندهٔ ما خدا، آشکار شد، ^۵ او ما را نجات داد. اما این نجات به خاطر اعمال نیکویی که ما کردیم نبود، بلکه به سبب رحمت او و از راه شستشویی بود که به وسیلهٔ آن، روح القدس به ما تولد تازه و زندگی تازه بخشید. ^۶ زیرا خدا روح القدس را به وسیلهٔ عیسی مسیح نجات‌دهندهٔ ما، به فراوانی به ما عطا فرمود ^۷ تا به وسیلهٔ فیض او عادل شمرده شده و مطابق امید خود وارث زندگی ابدی گردیم.

^۸ این سخن درست است و می‌خواهم که به این مطلب اهمیت مخصوصی بدهی تا آنانی که به خدا ایمان دارند فراموش نکنند که خود را وقف نیکوکاری نمایند، زیرا این چیزها برای آدمیان خوب و مفیدند. ^۹ اما از مباحثات احمقانه دربارهٔ شجره‌نامه و اختلافات و نزاع‌ها بر سر شریعت دوری کن، زیرا اینها بی‌فایده و بی‌ارزش هستند. ^{۱۰} اگر شخصی ستیزه‌جو باشد یکی دو بار به او گوشزد کن و بعد از آن، دیگر کاری با او نداشته باش ^{۱۱} چون می‌دانی که چنین شخصی گمراه شده و گناهانش نشان می‌دهند که او خود را ملامت کرده است.

آخرین اوامر

^{۱۲} هروقت که «ارتیماس» یا «تخیکاس» را نزد تو فرستادم، عجله کن که به شهر «نیکوپولیس» پیش من بیایی، زیرا تصمیم گرفته‌ام زمستان را در آنجا بگذرانم. ^{۱۳} و تا می‌توانی به «زیناس» و «اِپُلُس» کمک کن تا به سفر خود ادامه دهند و ببین که به چیزی محتاج نشوند.

۱۴ اعضای کلیساهای ما باید یاد بگیرند که چگونه خود را وقف نیکوکاری نمایند تا بتوانند نیازمندی‌های واقعی مردم را رفع کنند و زندگی آن‌ها بی‌ثمر نباشد.

۱۵ تمام کسانی که با من هستند به تو سلام می‌رسانند. به دوستانی که با ما در ایمان یکی هستند، سلام برسان. فیض خدا با همه شما باد.